

Sygn. akt V KK 298/14

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Andrzej Ryński

Protokolant Katarzyna Wełpa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 27 października 2014 r.,

w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w sprawie **D. B.** skazanego z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i innych,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 2 kwietnia 2014 r.

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięć o
karze i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w
W.do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2014 r., po rozpoznaniu sprawy m. in. D. B., oskarżonego o popełnienie dwóch czynów:

- I. uznał D. B. za winnego czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 158 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności;
- II. uznał D. B. za winnego czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 190 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone kary pozbawienia wolności za czyny wskazane w pkt I i II i wymierzył D. B. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;
- IV. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 5 lat próby;
- V. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;
- VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył okres zatrzymania w dniu 28 września 2013 r.;
- VII. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;
- VIII. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 i 2 i 8 k.k. zobowiązał oskarżonego do przeproszenia pokrzywdzonego przy udziale kuratora.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się bez postępowania odwoławczego.

Kasację od tego wyroku Sądu Rejonowego z dnia z dnia 2 kwietnia 2014 roku, wniósł Prokurator Generalny w trybie art. 521 § 1 k.p.k. Zaskarżył on wyrok w części dotyczącej oskarżonego D. B., w zakresie rozstrzygnięcia o karze, na jego korzyść. Autor kasacji zarzucił: rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 86 § 1 k.k., polegające na

orzeczeniu na podstawie tego przepisu, za przypisane oskarżonemu czyny opisane w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku kary łącznej w wymiarze przekraczającym górną granicę sumy kar jednostkowych orzeczonych za poszczególne przestępstwa. W konkluzji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w W., do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna.

Trafnie bowiem podnosi skarżący, że wyrok Sądu Rejonowego w W. wydany został z rażącym i mającym istotny wpływ na treść zapadłego orzeczenia naruszeniem przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 86 § 1 k.k. Zgodnie z tym przepisem Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa, do ich sumy.

Sąd Rejonowy, wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2014 roku, przypisał oskarżonemu popełnienie dwóch czynów:

- z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za które wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności, oraz
- z art. 190 § 1 k.k., za które wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

Uwzględniając dyrektywę z art. 86 § 1 k.k., w niniejszej sprawie możliwe było orzeczenie kary łącznej w przedziale od roku pozbawienia wolności do roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd Rejonowy wymierzając D. B. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności dopuścił się więc rażącej obrazy art. 86 § 1 k.k., bowiem orzekł ją z przekroczeniem możliwej górnej granicy, stanowiącej sumę kar jednostkowych. Uchybienie to miało niewątpliwie istotny wpływ na treść zapadłego w tej sprawie wyroku, bowiem doprowadziło do orzeczenia wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności w wyższym niż dopuszczalnym wymiarze.

Wprawdzie skarżący wskazał w kasacji, że zarzut dotyczy jedynie rozstrzygnięcia o karze łącznej pozbawienia wolności, to mając na uwadze, iż zakresem zaskarżenia zostało objęte całe rozstrzygnięcie o karze, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i

w tym zakresie sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu. Sąd ten zobligowany będzie do orzeczenia zarówno kar jednostkowych za popełnione przez oskarżonego przestępstwa, jak i kary łącznej, zgodnej z dyrektywami wskazanymi w art. 86 § 1 k.k., której wykonanie warunkowo zostanie zawieszona. Należy bowiem pamiętać, iż do uchylenia wyroku doszło w wyniku uwzględnienia kasacji wniesionej na korzyść oskarżonego. Ta ostatnia okoliczność miała wpływ na zakres rozstrzygnięcia, gdyż uchylenie jedynie kary łącznej, orzeczonej z obrazą art. 86 § 1 k.k., a co za tym idzie wszelkich rozstrzygnięć związanych z warunkowym zawieszeniem tej kary, które straciłyby rację bytu, do czasu wydania nowego wyroku, do wykonania pozostałyby jedynie jednostkowe kary pozbawienia wolności w formie bezwzględnej.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.